

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Neminem cogendum ad eleemosynas. Nec quasi ex tristitia & necessitate,
sed ex animo tribuendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

Neminem cogendum ad eleemosynas. Nec quasi ex tristitia & necessitate, sed ex animo tribuendum.

NON secundum imperiū loquor, sed per sollicitudinem erga alios, etiam uestræ dilectionis sinceritatem approbans 2. Corinth 9. Semper eūm pauperes habebitis uobiscum, & cum uoueritis potestis benefacere illis, me non semper habetis, Marci decimoquarto. Hieronymus Comment. libro 16. in Esaiam cap. 58. Itaque si non fecerimus ista quæ dicta sunt, & fecerimus ea quæ dicenda sunt, ut esurienti, non sicut supra, demus panem nostrū, sed aīam nrām, ut eum in quibuscūque possimus adiuuemus, & non quasi ex tristitia & necessitate, sed ex animo tribuamus, accipientes magis quā dantes beneficium. Hilarem eūm datorem diligit deus, ut animam esurientem siue afflictam non refocillemus ex parte, sed saturemus & doleamus cum dolentibus, lugeamusque cum lugentibus. Tūc oritur in tenebris lux nostra. ille qui dicit: Ego lux ueni in hunc mundum, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat, sed habeat lucem uitæ. Lucerna eūm corporis nrī, est oculus. Si simplex fuerit, totū corpus nostrum erit lucidum. Si autem qui lux esse deberet, uersus fuerit in tenebras, tunc omne corpus tenebrosum erit, & dicetur nobis. Si lux quæ in te est tenebræ sunt, ipse tenebræ quantæ sunt? Consideremus quantis uirtutibus perueniamus ad lucem dei, ut tenebræ nostræ uertantur in meridiem, dicamusque cum sponsa: Vbi pascis, ubi cubas, in meridie?